Sunday of Pentecost

Icon of Pentecost

May 20, 2018

Sunday of Pentecost

The Descent of the Holy Spirit upon the Apostles

The Holy Martyr Thalaleus and his companions

Schedule of Services for May 21 – May 27

Saturday, May 26
6:30 PM – Great Vespers *(satisfies Sunday obligation)*

Sunday, May 27 – Sunday of All Saints
The Holy Hieromartyr Therapon, bishop of Sardia
9:30 AM – Divine Liturgy For All Parishioners

Fast-Free Week

During the week after Pentecost (May 21 through May 26) we do not fast, even on Wednesday and Friday. This week is given to us to celebrate the renewal of the Holy Spirit received on Pentecost.

Please Note:

When you go on vacation, please don't forget that the church still relies on your contributions. Our bills do not go on vacation. The summer months are most difficult due to the decrease in attendance. Your absence on any Sunday does not negate your obligation to support your home parish.

A Note on Kneeling

Now that Pentecost has arrived, kneeling is no longer forbidden for **weekday** Liturgical Services. Kneeling is reintroduced into the **weekday** Liturgical services with the Kneeling Prayers (which technically are part of Vespers for Monday.) "**Because kneeling is a sign of penance in the Eastern tradition, the faithful should be discouraged from kneeling during the Paschal Season and on all Sundays of the year. The faithful should be properly instructed as to the reasons why kneeling at these times is not congruent with the theology of the Eastern Churches.**" (Art. 464 § 1 – *Pastoral Guide of the Ukrainian Catholic Church in the USA.*)

Important Meeting

At 9:30 AM, June 2 and on June 23, there will be very important meetings regarding the relocation of our church. Please plan to attend.

Looking ahead:

PLEASE NOTE: Due to the relocation meeting that have been scheduled, our annual rummage sale will now take place on **Saturday, June 30th**. We will be accepting donations begining in June. Volunteers are needed. Please contact Olena Bankston at (619) 905-5279.

Our Lord's departure on the Ascension was the very condition of the Apostles receiving Him intimately on Pentecost. If He sent His Spirit then He would not be an external voice or an example to be copied, but a veritable life to be lived: "But when He, the Spirit of Truth, is come, He will teach you all truth. For He shall not speak; and the things that are to come, He will show you." And Again, "The Spirit of Truth Whom the world cannot receive, because it sees Him not, nor knows Him not; but you will know Him because He will abide with you and will be in you.

– Archbishop Fulton Sheen

PENTECOST SUNDAY

The Feast of the Descent of the Holy Spirit, Pentecost, is a glorious feast, as great as Easter or Christmas.

On the fiftieth day after Christ's Resurrection, eleven apostles and the newly- named apostle Matthew met in the same room where the Last Supper with Christ had been held. It is difficult to imagine the emotional state of the apostles after Christ's Resurrection. Christ had promised them that He would send the Holy Spirit but how this promise was to be fulfilled was too much for their minds to handle. They were like children, lost in a big city and surrounded by hostile people. Frightened, they did not know what to do, where to turn. But on the day the Jews celebrated the harvest, when they offered up five loaves of bread to God, Christ's promise was fulfilled. The Holy Spirit descended on the apostles, with a gust of wind and the appearance of tongues of flame. The apostles were filled with the Holy Spirit, came out of the room and began to speak in foreign languages, glorifying and preaching the Resurrected Christ. Doubt and sadness left them. The Church, the Community of God, was born, called by Him to fulfill the goal of salvation.

Over two thousand years separate us from these people of God, these giants of faith, but the fruit of their labors is with us today. The day the Holy Spirit descended is a day without end. The Holy Spirit today abides with us. He lives and acts in us once we have received the two Holy Sacraments of Baptism and Chrismation. When the priest anoints us with holy oil and sets upon us "the seal of the Holy Spirit," the Holy Spirit enters us and, from that time, is always with us, protecting and directing our spiritual life. Without His influence we would not be able to pray or receive the Eucharist. When we feel the need to go to Confession, it is through the intervention of the Holy Spirit. Our sincere prayer during the Divine Liturgy is the work of the Holy Spirit and our presence in church on the Feast of Pentecost is through His grace. This is all part of the promise made by our Savior, Jesus Christ, who said: *"I will ask the Father and He will give you another Paraclete to be with you always"* (Jn. 14, 15).

Christ instructed his disciples: *"The Comforter, the Spirit of Truth, that I will send from my Father, Who proceeds from the Father, He will bear witness concerning me. And you also will bear witness concerning me"* (Jn. 15:26). The apostles preached Christ wherever the Holy Spirit sent them and we have the same obligation to bear witness for Christ in our families, at work and everywhere.

On this glorious feastday, let us remember our dear departed and pray for the eternal peace of their souls.

Коліноприклонні молитви в контексті празника світлої П'ятдесятниці

Духа премудрості Твоєї подай моїм думкам,
Духа розуму даруй моєму безумству,
Духом страху Твого осіни вчинки мої, і
Духа правого обнови в утробі моїй, і
Духом владичним утверди непевні мої думки,
Щоб повсякденно духом Твоїм благим до корисного спрямовуваний,
Я сподобився сповняти Заповіді Твої і
Завжди пам'ятати про Твоє славне пришестя,
Коли будеш судити нас за нашими вчинками.

Друга коліноприклонна молитва св. Василія Великого[1]

Празник святої П'ятдесятниці, або Зіслання Святого Духа, завершує святкування циклу, котрий розпочинається Світлим Христовим Воскресінням. Свято це є одним із найбільших у літургійному році, оскільки є „…вінцем спасіння роду людського". Про важливість та велич празника так говорить св. Григорій Богослов у своєму „Слові 41 на святу П'ятдесятницю": «Завершуються тілесні діла Христові, або, кажучи іншими словами, діла, які відносяться до Його тілесного перебування на землі, а починаються діла Духа».[2] А для нас, християн, це свято є важливим тому, що – це день народження Церкви.

Спробуймо коротко описати історію зародження празника.

Знаємо, що це свято було запозичено з єврейської традиції, тож у Старому Завіті (Тов. 2,1; II Мак. 12,32), а також і в Новому (Ді. 2,1; 20,16; I Кор. 16,8) це свято визначається, як свято жнив (Вих. 23,16) або свято седмиць (Вих. 34,22). Євреї обходили це свято сім тижнів по Пасці (Втор. 16,9;10; Лев. 23,15;16), тобто в „п'ятдесятий день".

В Старому Завіті було три основні свята: Пасха, П'ятдесятниця і свято Кучок. П'ятдесятниця представляє дві виразні зміни у юдейській традиції. Первинною його формою було свято врожаю. В юдейській традиції свято П'ятдесятниці пов'язане з тим, що на горі Синай Мойсею був даний Закон. Таке розуміння свята перейшло до патристичної думки, і Отці Церкви поєднали дар видимого Закону з даром невидимого Духа.

Недаремно свята Пасхи та П'ятдесятниці перейшли до християнства. Саме в час їх святкування, коли місто Єрусалим наповнилось прочанами, відбулись смерть та воскресіння Ісуса, а також зіслання Святого Духа на апостолів, коли вони були зібрані, щоб святкувати цей день.[3] Проте лише в останніх двадцятьох роках IV ст. офіційно виникло християнське свято з цією назвою як спомин зіслання Святого Духа. Це було п'ятдесят днів радости з нагоди Воскресіння, Вознесіння, зіслання Святого Духа і заснування Церкви, що їх розуміли не як окремі події в історії спасіння, але як різні види одного і того ж прославлення Господа нашого Ісуса Христа.

Беручи до уваги те, що П'ятдесятниця є святом всезагальної радости, не вільно є постити, ні клякати, бо ці практики висловлюють смирення та покаянний характер.[4] Час П'ятдесятниці

1 *Требник Української греко Католицької Церкви*. Львів 2001, с. 441.
2 Творенія иже во святых отца нашего Григорія Богослова, Архіепископа Константинопольскаго. Санкт Петербургъ 1911, с. 578.
3 Ді. 2,1;4.
4 *www.krotov.info\library\t\tertul\molitva.htm*.

є повний присутности прославленого Господа і його дару Святого Духа. Тому християни моляться стоячи, запевнені і радісні, у присутності Утішителя – Святого Духа, якого зіслав Син Божий.

Постити не можна, бо ж жених присутній у своїй Церкві[5]; піст мусить поступитися святкуванню. Говорячи іншими словами, П'ятдесятниця рівняється Пасці, тому що Святий Дух є рівний Синові у божестві. Церква святкує зіслання Святого Духа як завершення пасхального періоду, тобто те, до чого смерть, Воскресіння і Вознесіння Ісусові прямували. Ісус воскрес із мертвих і сів праворуч Отця силою Святого Духа, щоб тепер через Нього цей самий Дух зійшов на всіх, хто вірує, і дарував їм участь в Ісусовому новому житті.

На І Вселенському Соборі у 325 р., який відбувався в м. Нікеї, було постановлено, що: «Не годиться молитись на колінах в неділю і в П'ятдесятницю».

Східна Церква віддавна має звичай, щоб наступного дня по великім празникові віддавати честь тим особам, які виконали головну роль у дні свята. День П'ятдесятниці святкує подію зішестя Святого Духа на апостолів, а понеділок призначений на віддавання особливої чести Святому Духові як третій Особі Божій.

Цікавим є той факт, що у Візантійській Церкві існують особливі колінопиклонні молитви на Вечірні в день П'ятдесятниці, перед празником Святого Духа.[6] Ці молитви, як вважається, були укладені св. Василієм Великим у сер. IV ст. «…Св. Василій окремо вказує на молитовне чинонаслідування, яке повинно відбуватися стоячи прямо, тобто без поклонів та коколіноприклонів, у всі воскресні дні і під час всієї П'ятдесятниці в знак воскресної радости.. .»[7] Незрозумілим є, чому ці молитви повинні бути колінопиклонними. Теоретично знаємо лиш те, що св. Василій Великий поручає ці молитви відмовляти на колінах задля великої пошани до Святого Духа,[8] якої не мала ще тоді Вселенська Церква.[9]

Треба пам'ятати, що Святий Дух продовжує дії Ісуса в житті всіх віруючих через Святі Тайни та науку Церкви. Саме це маємо на увазі кажучи, що Церква була „заснована" в неділю П'ятдесятниці.

Існує тісний зв'язок між Господом, який вознісся в людській природі і сидить праворуч Отця, та силою, яка наповнює світ через зішестя Святого Духа. Справді, дуже важко відділити дії Ісуса під час Його земного життя від продовження цих дій у Церкві силою Святого Духа. Ісус сам говорить про спільність із Святим Духом: «Ліпше для вас, щоб я відійшов. Бо коли не відійду, то Утішитель до вас не зійде. Якщо ж відійду, пришлю Його до вас».[10]

Рання Церква зовсім не вважала роль Святого Духа „додатком" до дій Ісуса, його науки, смерти та воскресіння. Через Духа, який „всюди є і все наповняє", Ісус також всюди присутній. Таким чином, праця спасіння, яку Ісус розпочав своїм народженням, продовжується силою Святого Духа у вічності, через зіслання Святого Духа, де Христос, включається в наш світ, щоб кожний, хто вірує в Добру Новину, був Його причасником.

Підготував Тарас Сиділо, Літургійний відділ Пасторального центру „Еклезія".

5 Мр. 2,19.

6 Лише о. І.Дольницький подає цей день днем Святого Духа. Замойський та Львівський Синоди говорить про свято Пресвятої Тройці. І. Дольницький. Тупікъ Церквє Руско;Католіческія. Львовъ 1899, ч. IV, с. 498.

7 Г. Флоровський. Восточные Отцы IV;VIII веков. Париж 1931, с. 62.

8 Ю. Катрій. Пізнай свій обряд, с. 175.

9 Адже лише від І Вселенського Собору починається напрацювання у сфері тринітарного богослов'я, зокрема св. Василієм Великим та св. Григорієм Богословом.

10 Йо. 16,7.

НЕДІЛЯ П'ЯТИДЕСЯТНИЦІ

Свято Зішестя Святого Духа, П'ятидесятниця або Зелені Свята, є торжественним празником. Це свято таке саме велике, як Великдень або Різдво.

П'ятдесятого дня по Христовому воскресінні одинадцять апостолів і нововибраний апостол Матей зібралися в тій кімнаті, де Христос мав з ними Тайну вечерю. Важко собі уявити їхнє переживання після Христового вознесіння. Вони чули обітницю Христа про післання їм Святого Духа, але та обітниця не могла проникнути в їхній розум. Вони були як ті діти, загублені у великому місті серед неприязних людей. Перелякані, не знали, що робити з собою, куди звернутися. Але, як прийшов День подяки за збір урожаю, коли жиди приносили Богові п'ять хлібів з нового зерна, тоді сповнилася Христова обітниця. На апостолів зійшов Святий Дух. Він з'явився у вигляді сильного вітру і вогняних язиків. Апостоли сповнилися Святим Духом, вийшли з кімнати і стали говорити різними мовами, славлячи й проповідуючи воскреслого Христа. Сумніви й смуток розвіялися. Народилася Церква, Божа Спільнота, яку покликав Господь до особливішої мети - спасіння людського роду.

Дві тисячі років відділяють нас від тих Божих людей, велетнів духа, але плід їхньої праці є з нами сьогодні. День Зішестя Святого Духа був лише один, але цей день не має кінця. Святий Дух перебуває сьогодні з нами. Він живе й діє, опромінивши наші душі тоді, коли ми прийняли дві великі Святі Тайни: Хрищення і Миропомазання. В той день на нас зійшов Святий Дух. Священик, уділяючи нам Святу Тайну Миропомазання, помазує наше тіло святим миром і мовить: „Печать дару Святого Духа". Оце хвилина, коли небо відкривається і Святий Дух сходить на нас. Від того часу Він - завжди з нами, опікується нами й керує нашим духовним життям. Без Його натхнення ми не можемо проказати ні одної молитви, без Нього, без Його заохочення ми не можемо прийняти навіть одного Святого Причастя. І коли через порушення Божої Ласки ми відчуваємо потребу приступити до Святої Сповіді, це є діяння Святого Духа, який кличе нас. Якщо під час Святої Літургії ми щиро молимося, то це є дар Святого Духа. Все це діється згідно з обітницею нашого Божественного Спасителя, Христа, який сказав: *„Я буду просити Отця, і Він дасть вам Утішителя, який буде з вами повсякчас"* (Ів. 14, 15).

Христос промовив до Своїх учнів: *„Утішитель, Дух Правди, що Я його пішлю від Мого Отця, що походить від Отця, Він буде свідчити про Мене. І ви також свідчитимете про Мене"* (Ів. 15:26). Апостоли, покірні наказові Христа, були Йогосвідками. Вони проповідували Христа там, де їх поставив Святий Дух. І ми, діткнені й сповнені Святим Духом, маємо теж обов'язок свідчити про Христа в наших родинах, на місці нашої праці, всюди, де ми присутні.

У ці святкові дні ми памятаємо про наших померлих і молимося за вічний спокій душ їхніх.

A Prayer for the Construction of our New Church

O Lord Jesus Christ our God, Cornerstone of Your holy Church, Giver of every good gift, the One who first loved us, look down upon us Your people who desire to build a new church unto Your glory and grant us the wisdom, strength, and resources to accomplish this task in accordance with Your will. Remember the friends and benefactors of this parish who support the construction of this holy church and bless them with Your good things. And as Your did proclaim that even if Your disciples were silent, the very stones would cry out, so also grant that this holy church may proclaim You and draw all who dwell in the surrounding area to worship You in spirit and in truth. Inflame our hearts with love for You that we may offer to You ourselves and all You have given us to the glory of Your holy Name. For You are the true Philanthropist—the Lover of Mankind—and to You do we send up glory, together with Your eternal Father, and Your most holy, good, and life-creating Spirit, always, now and ever, and unto the ages of ages. Amen.

Молитва на Будову нашої нової Церкви

Господи Боже, Ісусе Христе наш, наріжний камінь Твоєї Церкви, Ти перший огорнув нас своєю любов'ю, Ти податель всіх земних благ, споглянь на нас, твоїх дітей, які прагнуть збудувати новий храм на Твою славу. Даруй нам мудрість, силу та ресурси для здійснення цього будівництва, якщо на це Твоя Свята воля. Благослови та підтримуй всіх жертводавців цієї парафії, які долучатимуться до будівництва цієї святині. Ти сповістив, що, навіть тоді, коли твої учні будуть мовчати, то каміння буде кричати. То ж подай, щоб ця церква, наповнена Духом Святим та Твоєю правдою, навертала до Бога всіх тих, хто живуть в її околицях, щоб Тебе величати. Наповни наші серця любов'ю до Тебе, щоб ми віддали себе і все Тобі, на славу Твого святого імені. Бо ти справжній наш Податель – Чоловіколюбець – і Тобі возсилаємо з безначальним Твоїм Отцем, і пресвятим, і благим, і животворящим твоїм Духом, нині і повсякчас, і на віки віків. Амінь

Donate to St. John the Baptizer Ukrainian Catholic Church when you purchase from *smile.amazon.com*

Yes, it's true!

When you purchase items from *smile.amazon.com* (same items and low cost as at Amazon.com) 0.5% of your eligible purchases can be donated to our church.

To begin shopping (and donating!) go to smile.amazon.com:

- You use the same account on Amazon.com and AmazonSmile.com. Your shopping cart, wish list, wedding or baby registry, and other account settings are also the same.
- Just select "St. John the Baptizer Ukrainian Catholic Church" as your charity to receive donations from eligible purchases before you begin shopping. Amazon will remember your selection, and then every eligible purchase you make at smile.amazon.com will result in a donation.
- Donations are made by the AmazonSmile Foundation and are not tax deductible by you.

Українська Греко-Католицька Церква Святого Йоана Хрестителя
St. John the Baptizer Ukrainian Greco-Catholic Church

4400 Palm Avenue
La Mesa, CA 91941
Parish Office: (619) 697-5085

Website: stjohnthebaptizer.org

Pastor: Fr. James Bankston
frjames@mac.com
Fr. James' cell phone: (619) 905-5278

There is Life in the Church because in the Church is the Spirit

My brothers and sisters, if you want the Holy Spirit to dwell in you, listen carefully. Our spirit, by means of which each individual lives, is called the soul. And look what the soul does in the body. It gives life to all the limbs. It sees with the eyes, hears with the ears, smells with the nose, speaks with the tongue, works with the hands, walks with the feet. It is present at one and the same time in all the limbs to make them live. It gives life to all the limbs and to each limb its function. It is not the eye that hears, not the ear that sees, not the eye or the ear that speaks. Yet they are nonetheless alive. The ear is alive, the tongue is alive. Their functions are different, the life is the same.

The Church of God is like that. By means of some believers she performs miracles, by means of others she teaches the truth; by means of some she keeps virginity, by means of others she respects marital fidelity. The tasks are different, the life is the same. What the soul is to the body of a human being, the Holy Spirit is to the Body of Christ, the Church. The Holy Spirit does for the whole Church what the soul does for the body of the individual. Look then and see what you ought to fear and what you ought to avoid. If the body suffers an amputation (for example of a finger or a hand or a foot) does the soul go with the limb that has been cut off? While it was in the body, that limb was alive; when it is cut off it loses its life. It is like that with Christians. They are alive only while they are in the Body. If they are cut off from the Body, the Holy Spirit is no longer with them.

St. Augustine of Hippo